

“JĖZUS ATSISTOJO TARP JŲ IR JIEMS TARĖ: RAMYBĖ JUMS, TAI AŠ, NESIBIJOKITE” (LUKO 24, 36).

Žmonės katalikai laukia Velykų. Jie džiaugiasi Velykomis. Velykos linksma šventė. Velykos džiaugsminga iškilmė. Kodel? — nes —

Ji mums primena didį įvykį — Jėzaus Kristaus prisikėlimą iš numirusių. Ji primena tą didžią pergalę, kurią Jėzus atliko: jis pergalėjo mirtį ir pragarą.

Buvo miręs Kristus. Jis paaukojo savo gyvybę Dievo garbei ir žmonėms išganyti. Ir jis kėlės savo dieviška galybė iš karsto gyvas, garbingas, nepergalimas nenekentęs daugiau, priešams neįveikiamas, skausmams ir mirčiai neprieinamas.

Kaip žmonės nesidžiaugti. Nuo jų nuimtas senasis prakeikimas. Jie jau ne atmeti, prakeikimo vaikai, bet atpirkti, pasisavinti vaikai. Jie drąsiai gali kalbėti “Tėve mūsų, kuris esi danguje”. Jie jau yra gavę per Jėzų teisę į amžiną laimę, į pilnus, sądarbinkaujant su Jėzumi.

Kaip nesilinksminti žmonės per Velykas — Jėzus miręs kėlėsi ir visi mirusieji kelsis. Kurie savo gyvenime seks Jėzų, kelsis garbingai, kaip Jėzus, kurie atsisako sekti Jėzų, veltui jų džiaugsmas. Tiesa, jie kelsis, bet ne garbės vainiku papuošti savo skruosčius, o tik gėdos ir pažeminimo. — Geriausias jiems būtų nesikelti iš mirusiųjų. Bet ne nuo jų tai priklauso.

Jėzaus Karstas.

Netoli Kalvarijos kalno buvo gražus sodas. Jame vienoje uoloje buvo iškalta erdvi vieta.

Nuimtą nuo kryžiaus Jėzaus kūną apdėjo mostimis, kvėpalais, svyniojo į drobes, sulyg žydų papročiu ir sudėjo toje uoloje, karste. Karsto angą užvertė akmeniu.

Baigta. Daugelio sykiu su palaidojimu baigėsi viltis. Jėzaus mokinių sielos buvo vilties kibirkštis. Visur nusiminimas.

Jėzaus priešai nemiega. Jie suprato, kad Jėzus žadėjo keltis iš mirusiųjų. Jie tam tikėjo. Bet kartu ir nenorėjo tikėti. (Taip daro dabar daug žmonių: tiki, nenorėdami tikėti, kad nereikėtų savo gyvenimo klaidų taisyti.) Jie tikrina save, kad Jėzus nesikels, tik esą jo mokiniai pavoksia Jėzaus kūną ir paskelbsią Jėzų prisikėlusį.

Kvaili sutvėrimai ir kvailos jų mintys.

Jėzaus mokiniai iš Jėzaus sau pelno neturėjo, o vien tik niekinimų ir persekiojimų. Jie kieti buvo įtikėti į Jėzų. Jų tikėjimas buvo silpnas. Jie apleido Jėzų kančioje. Jie jo negynė. Jie nedarė jokių pastangų Jėzų atimti iš priešų rankų. Kam jiems tai vogti Jėzaus kūną? Jei iš gyvo jie nesulaukė pelno, kokia nauda iš mirusio? O kad ir skelbtų prisikėlusį, tai žinojo, kad neturės iš to pelno, tik vien persekiojimus.

Karsto sargyba.

Jėzaus priešai, nenorėdami ir nesuprasdami pasitarnavo Jėzui ir jo tolimiesiems reikalams.

Priešai uždėjo ant karsto visokių antspaudų, apraišiojo virvėmis, pastatė sargybą, kad niekas nei artyn prie karsto neprieitų. Nėra abejonės, kad patys fariziejai dar savo šnipais apstatė ir sargybą, kad jos niekas nepapirktų. Taip saugojo Jėzaus kūną nuo pavogimo.

Tuom tarpu laikas bėgo. Jėzus grabe. Kas kiek tikėjo, tas laukė trečiosios dienos po Jėzaus mirties. Jėzus buvo pasakęs: “Trečią dieną kelsis.” Ginkluoti kareiviai vaikščioja apie karstą. Laikas nuo laiko tai vienas, tai kitas Jėzaus priešas pakyls išlenda pažiūrėti, kas darosi. Bet viskas ramu. Karstas nejudintas. Apaštalių nematyti. Nei patys fariziejai jų nematę artinantis prie karsto. Jėzaus mokiniai slapstėsi. Juos baimė slėgė. Bijojosi, kad su jais nepadarytų, kaip su Jėzumi.

Kristus kelsi.

Jau atėjo laikas. Dievas gražina sielą Jėzaus kūnui. Jis atgyja. Jau jis ne tas, koks buvo. Žaizdos pranyko, išsiskyrus penkias. Visi subiauriniai nuėjo šalin. Drobės, į kurias kūnas buvo suvyniotas, jo jau nevaržo. Jis iš jų liuosai išeina. Jam nėra kliūčių. Jam nėra ryšių. Jis šviesus. Jis lengvas. Jis per visur pereinas.

Karstas nepajudintas; antspaudai nelaužomi; apaštalių vogti kūnui neatsirado. Sargybai netenka nei su nieku kautis. Jie tik juokiasi iš žydų baimės ir iš jų užsimanymo saugoti negyvą kūną.

Bet štai. Kas čia? Koks kurčias dundėjimas. Susipurto žemė, sukruta, sujudė. Kareiviai išsigąsta. Drebejimas pasikartoja. Kareivių plaukai ant galvos stoja. Šiurpas juos krečia.

Karstas nušvinta. Kas gi čia. Jis kaip ugnyje. Spinduliai driekiasi į šalis. Stebėtina. “Štai Žmogus.” — Tas, kurį Pilotas rodė, sakydamas: “Štai Žmogus”. Kareiviai jį matė pas Pilotą. Jis tas pats, bet ne toks pats. Ten buvo nepanašus į žmogų dėl nuplakimo, erškėčių apvainikavimo, del briauros raudonos skraistės, kuria buvo apsiaustas, del skreplių, kuriais buvo apspiaudytas.

Čia būtų tas pats žmogus, bet ir nepanašus į žmogų: skaisčiausias, gražiausias, šviesus, kaip saulė, baltas kaip balčiausias sniegas; didis, garbingas, kaip angelas.

Kareiviai neatlaiko šviesos ir garbės. Jie krinta ant žemės. Bet jie matė jį. Jie matė, kaip jis apleido grabą. Jie matė vėliau angelą, kuris nuvertė angos akmenį ir karste jau nebuvo Jėzaus kūno.

Atsipeikėję kareiviai nubėgo miestą ir pasakė fariziejams, kurie juos samdė sergėti, kad Jėzus kėlėsi, kad jis jau apleido karstą. Apjaukę fariziejai nesiskubino įtikėti, Jėzų pagerbti, bet griebėsi naujų suktų. Jie papirkė kareivius, kad tie meluotų.

Taip daro visi užkietėję savo klaidose ir nuodėmėse. Jie apgaudinėję save ir kitus, kad tik nereikėtų tikėti ir pildyti tikėjimo priedermių.

Mylinčios širdys nenurimsta.

Meilė užmiršta pavojus. Meilė nenurimsta. Tikroji meilė užmiršta save, neužmiršta to, ką myli.

Moterys, kurios ėjo paskui Jėzų, kada jis nešė kryžių: kurios buvo po kryžiumi, ant kurio Jėzus mirė. Moterys, kurios padėjo Jėzaus kūną palaidoti, jį mylėjo, jo neapleido, jo nepamiršo.

Kadangi Subatos dieną šventa ir nieka pas žydus negalima buvo tą dieną daryti, netoli nuo namų uždrausta buvo eiti, tai moterys sėdėjo namie ir mąstė apie Jėzų. Šventei praėjus, jos nusipirko brangių kvėpalų ir išsirengė eiti į Jėzaus karstą ir dar patarnauti Jėzaus kūnui.

Einant įs slėgė didelė sielvarta. Jos nesitikėjo savo jėgomis atidaryti karstą. Bet jos ėjo. Jos mylėjo Jėzų. Meilė nežino kliūčių. Ji nerado kliūčių.

Jos prieina prie karsto. Žiuri. Jis atdaras. Prieina artyn. Ištikrųjų, akmuo nuverstas. Šiurpu. Baisu. Pasidrasina viena kitą. Pasilenkia, pažiūri į karsto vidų. Jėzaus kūno nėra. Bet kas? Du angelų karste. Angelas sako moterims: “Jūs nesibijokite; nes aš žinau, kad ieškote Jėzaus, kuris buvo prikaltas ant kryžiaus. Jo čia nėra, nes jis prisikėlė, kaip yra sakęs. Ateikite ir matykite vietą, kamie Viešpats buvo paguldintas. Ir greitai eikite pasakyti jo mokytiniais, kad jis yra prisikėlęs ir štai eina pirm jūsų į Galiliją; tenai jį matysite.” Štai aš jums išanksto apskelbiau.” (Mat. 28, 5-7).

Moterys, neradusios Jėzaus kūno, ir girdėjusios angelo pasakymą, skubėjo pas apaštalus papasakoti, ką mačiusios ir girdėjusios.

Marija Magdaliutė.

Ne visos nubėgo. Marijos Magdaliutės širdis neleido jai bėgti. Ji, rodos, netikėjo nei savo akimis, nei savo ausimis. Jai rodėsi, kad čia, ko nors dar reikia. Ji atsiskiria. Eina dar atgal. Ji nori dar pažiūrėti į karstą, paieškoti Jėzaus kūno.

Kitos skubi. Štai prieš jas Jėzus. Jis tarė: “Sveikos. Jos gi prisiartinio, apkabino jo kojas ir jį pagarbino. Tu-

didesniam žmonių skaičiui pasirodo.

Jėzus įveikia kietus apaštalus ir, galutinai, įtikina, kad jie jau šaukia, kaip sv. Tamas apaštalas: “Viešpats mano ir Dievas mano.”

Taip. Jėzus yra mūsų visų Viešpats ir Dievas. Jis yra mūsų Atpirkėjas. Jis savo mylėtojams rengia džiaugsmo laimės ir linksmybės vietą danguje. Mylėkime jį ir pelnykime garbės vainikus.

“Jis atsikėlė. Jo nėra čionai; štai vieta, kamie Jį buvo padėję.” (Mork. 16.).

met Jėzus joms tarė: Nebijokite; eikite, apskelbkite mano broliams, kad eitų į Galiliją; ten jie mane matys.” (Mat. 28, 9-10).

Marija Magdaliutė jau vėl pas karstą. Likus viena ji gaudžiai verkė. Ji davė laisvę savo susopusiai mylinčiai širdžiai. Visi jos skausmai ėjo laukan su ašaromis. Ji nurimo. Pažiūri į karsto vidų. Štai du angelai. “Juodu jai tarė: Moteriške, ko verki? Jį jiems atsakė: Nes paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur jį padėjo. Tai pasakius jį atsigrėžė atgal ir pamatė stovintį Jėzų, bet nežinojo, kad tai Jėzus. Jėzus jai tarė: Moteriške, ko verki? ko ieškai? Manydama, kad tai daržininkas, ji jam atsakė: Viešpatie, jei tu jį išsinešei, pasakyk man, kur jį padėjai; aš jį pasiimsiu. Jėzus jai tarė: Marija! Atsigrėžus jį jam tarė: Rabboni (tai yra: Mokytoja!) Jėzus jai tarė: Nelaikyk manęs, nes aš dar neužžengiau pas savo Tėvą. Eik velik pas mano brolius ir jiems sakyk: Aš žengiu pas savo Tėvą ir jusų Tėvą, pas mano Dievą ir jusų Dievą. Marija Magdalena nuėjo ir apskelbė mokytiniais: Aš mačiau Viešpatį, ir jis man tai pasakė.” (Jon. 20, 13-18).

Apaštalių pasielgimas.

Apaštalai buvo kieti žmonės. Vargas su jais buvo Jėzui. Daug stebuklų Jėzaus padarytų privertė juos tikėti. Bet jų tikėjimas kad kiek svyravo.

Štai subėgo pas apaštalus moterys, kurios sutiko prisikėlusį Jėzų. Jos visos vienodai sako, tvirtina mačiusios Jėzų. Apaštalai netiki. Jiems išrodo, kad moterys tik savo sapnus pasakoja. Galutinai, Petras ir Jonas bėga patys iširti karstą. Iš tikrųjų, kūno nėra. Randa visa taip, kaip moterys sakė. Reiškia, jos tiesą sakė. Jos ne sapnus pasakojo. Bet jie vis dar svyravo.

Bet štai Jėzus apsireiškia Petrai, Apaštalių galvai. Jis pasirodo dviem mokiniams kelionėje. Jėzus vis dažniau, vis

KATALIKAS VAIKINAS DIDVYRIS.

Artimo meilė pas katalikus vis dar veikia. Nekartą ji gimdo didvyrius. O ji labai galinga — ta meilė. Gaila, kad ne visų širdyse ji dega. Kaip šilta, kaip gera būtų visų širdyse, jei jose liepsnotų tikroji meilė Dievo ir artimo.

Buvo gegužės mėnuo 1926 m. Spring Hill kolegija, Mobile, Ala, laukė savo mokslo užbaigos dienų. Kolegijos studentai darbo ir karščio priveikti saldziai svajojo apie busimas atostogas.

Spring Hill Kolegijoje įsigyveno keistas paprotys. Neivienas studentas negalėjo baigti kolegijos, pirmiau neperplaukęs ežerėlio, kuris ten pat netoli kolegijos buvo.

Štai vieną gražią dieną studentas Lester Steckler sumano perplaukti ežerą. Plaukia. Vis gerai. Jau gana toli ežere. Jis ima silpnėti. Širdis smarkiai plaka. Jį apima baimė. Silpnumas didėja. Jis suriko kelis kartus “gelbėkit”. Jau skęsta. Dar iškilo ant vandens. Vėl panėrė.

Išgirdo jo šauksmą studentai ant kranto. Patrikas H. Rice, nieka nelaukęs, meta rubus nuo savęs ir ežeran. Skubiai plaukia prie kovojančio su mirtimi savo draugo.

Jau jis netoliausia jo. Tas pasinėria ir jau daugiau neiškyla. Patrikas įsitėmijo vietą. Jis jau ją pasiekė. Nėrė žemyn. Jo draugas galva ir pečiais įstrigęs į žoles ir dumblių. Patraukė jį. Nekyla. Iškilo. Pasigavo į plaučius oro. Panėrė vėl. Kelia draugą aukštyn. Sunkus darbas. Štai iškelia. Jau kaip lavonas Steckleris. Nesivaldo.

Patrikas jaučia, kad ir jis ilsta. Persižegnojo. Šaukiasi Marijos užtarymo; Dievo pagalbos. Savo draugo iš rankos nepaleidžia. Laiko jo galvą aukščiau vandens ir iriasi į kraštą.

Sunkiai Patrikas alsuoja. Ilsta jo rankos. Bet jis jaučia, kad dar, rodos, kas jas stiprina. Kiti paskubėjo pagel-

bon. Bet jau nereikėjo. Patrikas pajuto, kad jau siekia žemę. Atsivėpė lengviau.

Galutinai pasiekė krantą. Subėgo jau iš visur kiti studentai sutiko išgelbėtoją su didžiausiais šauksmais. Atgaivino prigrėję. Sustiprino suvargusį Patriką. Ryto metą abu stoji egzaminan baigti savo darbą. Baigė gerai. Baigta kolegija. Bet neužmirštas Patriko H. Rice'o darbas.

Jis pelnė “Carnegie Hero” medalį ir \$500.

AŠ ATLEIDŽIU.

Jėzaus pavyzdys ir jo šventas mokslas turėjo ir turi labai uolų sekėjų. Neseniai vienas jaunas policmonas, Jonas F. McAuliffe, 23 metų senumo, Washington, D. C. parodė praklinų meilės savo priešo pavyzdį. “Ir atleisk mums mūsų kaltės, kaip ir mes atleidiame savo kaltininkams,” žodis žodinė įvyko.

Viršminėtam jaunam policmonui teko raminti apsigėrusį žmogų, Samuelį Jenkins. Šis, išėles išstraukę revolvėrį ir šovė į policmoną. Policmonas mirtinai sužeistas. Piktadaris, susiprato blogai padaręs ir šėlimui dar vis jame veikiant, šovė į save. Jis susižeidė.

Abu nuvežti į tą pačią ligoninę, abu pakliuvo į tą patį operacijų kambarį. Kada vežė Samuelį Jenkins'ą pro sužeistąjį policmoną, piktadaris ištare: “Atleisk man, tamista. Aš nežinojau, ką...” “Atleidžiu iš visos širdies,” tarė šypsodamas policmonas. Jo akys buvo pilnos meilės ir džiaugsmo, kuomet jis kalbėjo tuos žodžius.

Prie sužeistąjį policmoną sėdėjo ir budėjo jo motina.

Mirtis artinosi. Jaunuolis silpnėjo. Pirmiau, negu užmerkė amžinai savo akis ir užčiaupė savo lūpas, jis tarė savo motinai: “Jis pašovė mane, motin, jis ir save pašovė. Bet jis nežinojo, ką jis darė. Valdžia jį teis. Motinėle, pridėk man, kad tu neleisi jiems jo teisti ir pasmerkti.”

Su tais žodžiais ant lūpų mirė jaunikaitis, ne tik žmonių įstatymų saugotojas, bet dar labiau Kristaus įstatymo pildytojas ir saugotojas.

VAKARINĖ MALDA.

Ačiū Tau, Dieve, už praleistą dieną; Ir už atliktą darbą kiekvieną. Nes žinau, jogei iš malonės Tavo, Man šio dienele sveikata tarnavo.

Užlaikė mane Apveizda meilinga. Davei ir maistą kumui reikalingą. Suteikė jėgą, saugojai nuo priešų Sielos ir kūno paslaptų ir viešų.

Suteikė sielai pagalbą galingą, Rodydams meilę Savo gailestingą. Davei ramybę, leidai turėt viltį; Leidai mintyje prie Tavęs pakilti.

Kaip kulkėlį Tu man globojai; Tėviška ranka vedei ir saugojai. Nuo viso pikto ir sielą ir kūną. Užtat per amžius Tau garbė tebuna.

Ačiū Tau ačiū už šią visą dieną, Ir už ištartą žodelį kiekvieną. Kad leidai šiandien man Tave garbinti, Prie Tavęs šauktis ir Tėvą vadinti.

Gailiuos, o Dieve, už nuodėmes savo, Kurioms įleidžiau šventą valią Tavo. Atleisk man kaltes, sutvėrimui Tavo. Ir aš atleidžiu kaltininkams savo.

Prižadau daugiau jau nenusidėti, Tavęs klausyti, garbinti, mylėti. Tik paduok man savo maloningą ranką Ir priimki mano šią maldelę menką.

Dabar daleiski jau ramiai užmigti, Ir su Tavimi sapnyj susitikti. Tau aš paveidu ir sielą ir kūną, Tegul valia Tavo su manimi buna.

O jei šią naktelę man ateitų mirtis, Jei Tu man lieptum su pasauliu skirtis: Per Jėzaus kančią ir Jo Kraują brangų. Apgink nuo priešo, priimki į dangų.

A. P.

VELYKOS.

Žodis "velykos" kilęs iš gudų kalbos: "velyk" — Didelė šventė. Velykų šventė prišmena mums Kristaus iš numirusių atsikėlimą. Kristus gyvendamas žemėje darė daug stebuklų: gydė ligonis, kėlė mirusius iš karsto ir kt. Paties-gi Kristaus iš numirusių tarpo prisikėlimas yra tai stebuklas, tai tikėjimo pamatas; tai didžiausia per amžius pasaulio skambanti garsenybė.

Šv. Povilas taip kalba į Korintiečius: "Jeigu Kristus neatsikėlė, tai veltui yra mūsų skelbimas, per nieką yra ir mūsų tikėjimas (I cor. RV 14). Iš tikrų, jei Kristus nebūtų atsikėlęs iš mirusių, būtų žuvis Kristaus mokslas, būtų išgaravę iš, į Jį tikinčiųjų širdžių tikėjimas.

Prieš Kristaus atėjimą į šį pasaulį, žmonija manė, kad mirtim baigias žmogaus gyvenimas, kad mirtį nieks negali nugalėti. Nenuostabu, kad prieš Jį gyvenę burtininkai, "pranašai", darė taip pat daug įvairių dalykų ir tuo stebino žmoniją. Jie tik neįveikė mirtį ir nieką negalėjo priekelti iš mirusių, taip pat ir save. Ir Kristaus laiku, taip vadinami "vilkai avies kaily".

Kad Kristus tikrai mirė, ir rodė šie istorijos faktai. Kristus, būdamas Dievas, priima žmogaus kūną, kad išvadavus žmoniją iš "piktojo" vergijos. Jis taip skaudžiai buvo nukankintas: nuplaktas, erskėčiais vainikuotas ir tt., kad vargu būtų kitas pernešęs visą tai. Vėliau, nešdamas į kalną kryžių, iš silpnumo puola keletą kartų. Žydai, bijodami, kad kely Jis nenumirtų, pristato Jam į pagelbą Cirneusą. Vėliau matom Jį ky-

nas pirmas nugalėjo mirtį ir atidarė dangaus vartus, kurie nuo Adomo ir Jievos buvo uždaryti. Jis parodė pasauliui didžiausią keistenybę, Jis atmainė žmonijos mintį apie mirtį ir žmogaus gyvenimo tikslą, nurodė tikrą tiesos kelią. Nustebę pasaulis. Milionai milijonų žmonių atsipeikėjo, pabudo iš gilaus miego ir ėmė rašyti, skelbti kitiems, ką aškinis matė, ausimis girdėjo... Bet ir tada daugelis į Jį neįtikėjo ir, anot Kalėdų giesmės: „Versi, jauti ir asilą jie te-garbino, — tikro savo Sūtvė-rėjo jie nepažino..."

Apėmė apaštaly širdį nuolimo šešėlis, kai jie pamatė, jog Kristus, jų Mokytojas, baigė žemės kančias ant kryžiaus mirtimi. Džiaugsmas jų širdyse užviešpatavo pamatė, jog jų Mokytojas nugalėjo pačią mirtį ir vėl gyvena tik jau kitokiam kune. Del to Sv. Povilas šaukia: „Mirtie, kame yra tavo viršus, kame gludi tavo akstinas?" (Kor. XI, 55).

Taigi, Kristus kėlėsi. Bet gali kam kilti abejonė, kad Jis nebūvo miręs. Visos abejonės šalinas, giliau pažvelgus į Jo gyvenimą.

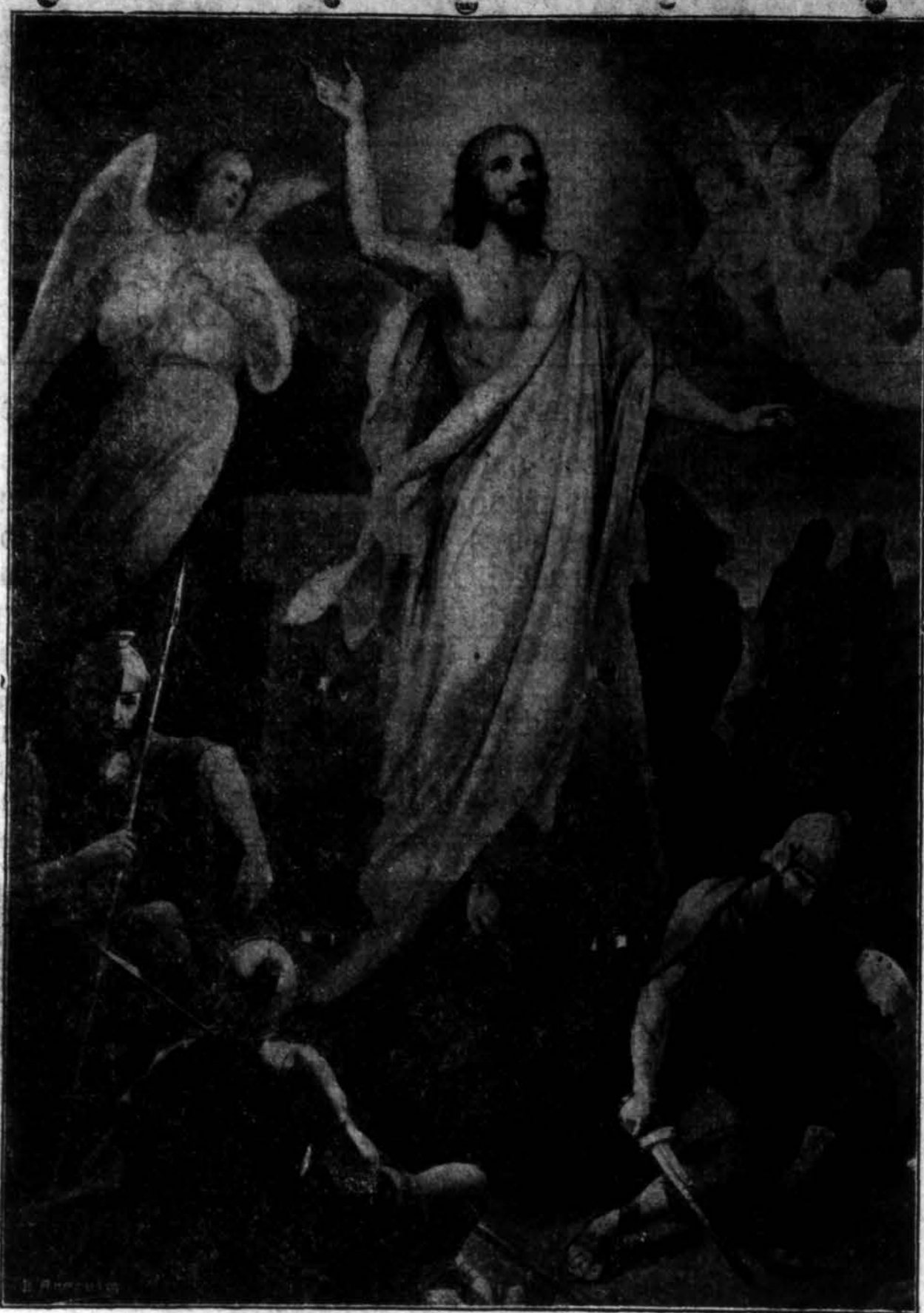
Kad Kristus tikrai mirė, ir rodė šie istorijos faktai. Kristus, būdamas Dievas, priima žmogaus kūną, kad išvadavus žmoniją iš "piktojo" vergijos. Jis taip skaudžiai buvo nukankintas: nuplaktas, erskėčiais vainikuotas ir tt., kad vargu būtų kitas pernešęs visą tai. Vėliau, nešdamas į kalną kryžių, iš silpnumo puola keletą kartų. Žydai, bijodami, kad kely Jis nenumirtų, pristato Jam į pagelbą Cirneusą. Vėliau matom Jį ky-

bantį ant kryžiaus. Rankos ir vargu būtų perkėlus tiek karš-čio, juo labiau nuvargintas Kristus kunas. Jau praleisime tai, kad ji baidinai kankino troškulys, o buvo pagirdytas nuodais, ty-vynu maišytu tulžimi. Išbandy-mui, ar miręs Kristus, buvo perdurtas Jo šonas, o kitiems, kurie šale Jo kybojo ant kryžiaus buvo sulatžytos blauzdos.

Kristui blauzdų nelaužė, nes tikėjo, kad miręs, tik del gilestio įsitikinimo, perdurė šoną, iš kurio išbėgo paskutinis kraujo lašas maišytas vandeniui. Tas aiškiausiai liudija Jį mirus. Be to, Kristų suvynioję į kvepiančią drobulę paguldė karste. Vargu ar būtų dalaikęs kitas žmogus tris dienas be oro, nes drobulė buvo ištepta kvepalais ir gerai apgaubė Kristaus kūną. Ir jei da būtų užsilikęs koks gyvybės spindulėlis, tai čia tikriaisiai būtų užgesęs.

Todėl to laiko žydų sargyba, visi kiti žmonės ir vėlesnieji rašytojai pripažįsta Kristų mirus, nes ir patys žydai stengėsi, kad nukankyti Jį mirtim, bet daug bedievių tvirtina, kad Kristus nesikėlė.

Kristaus atsikėlimo faktą liudijo moterys, kurios buvo atėję patepti kvepalais Jo kūną, vėliau patys karsto sargai; apaštalai ir kiti.

"Nes paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur jį padėjo. Tai pasakius jį atsigrižė atgal ir pamatė stovintį Jėzų" — (Jono 20, 14, 15).

Kristus atsikėlęs dar gyveno 40 dienų. Vieną rytą matė Jį prisikėlusį apie 500 žmonių. Be to, Jis įtikino apaštaly Tamą, liepdamas palytėti savo žaizdas. Beabejo, daug kas matė Jį prisikėlusį ir tą skelbė kitiems. Kiti bedieviai rašo, kad Kristaus kūną prarijus žemė. Būvo žemės drebėjimas ir Jis pakliuvęs po žemę.

"Jeigu taip būtų atsitikę, tad žemė būtų visą prarijusį, Kristaus-gi karste rasta drobulė, kurioje Jis buvo palaidotas. Tas rodo, kad Jis kėlėsi, palikęs kas nereikalinga. Tą, kad karstas ir drobulė rasta savo vietoj, liudijo moterys, pirmos atėję prie Kristaus karsto.

Kaip žmonės yra įvairių rūšių, taip lygiai daug visokių pasitaiko nuomonių, kad Kristus nesikėlė, bet tos mintys, raštai neišilaiko paprasčiausiam kritikos rėty ir duodasi persiojamos.

Kristus kėlėsi iš numirusių, todėl ir kiekvienas žmogus kelsis.

A. Labanauskas.

MARJONŲ MISIJOS.

Nuo 17 iki 31 kovo Cambri-gio, Mass.

Nuo 1 iki 7 balandžio New Haven, Conn.

MES MOKAME CASH

\$65.00

UŽ LIETUVOS 5% BONUS

Money Orderiai Lietuva Per Radio Tikrai 25 centai.

Paskolos Teikiamos Ant Real Estate

KAUFMAN STATE BANK

124 N. La Salle St.,

Chicago, Ill.

LIETUVOS UKIO BANKAS

Kapitalas penkiolika milijonų litų. Padėtieji pinigai užtikrinti žeme, namais, fabrikais, nekilnojamuoju tur-tu. Adresas: Kaunas, Laisvės Alėja, 31 Nr.

JEZAU, JEZAU!..

Jėzau, Jėzau! Mūsų Meilė,
Mūsų laimės priežastis!
Tu, Kurs vargą pasigaili,
Kurs mums vieno neapleidi,
Tu įženk į mūsų širdis!..

Jėzau, Jėzau! Mūsų džiaugsme, —
Ak, nušviski mums šiandien,
Prie krutinės mus priglauski,
Nuo pikty uždenki vėjų,
Mums, našlaičiams, buk globėju,
Maloningoji širdie!..

Jėzau, Jėzau! Mūsų maldas
Tu priimsi — tikim mes, —
Suskambės mums žodžiai saldūs:
"Štai žvaigždėmis nuklojo
Angelai jums kelią, Rojūn
Kurs šiandieną jus nuves"...

Nuo 8 iki 14 bal. Waterbu-ry, Conn.

Nuo 15 iki 21 bal. Broekton, Mass.

Nuo 22 bal. iki 5 gegužės Lowell, Mass.

Nuo 22 bal. iki 5 gegužės Lawrence, Mass.

Nuo 6 iki 19 gegužės Phila-delphia, Pa.

Nuo 12 iki 19 gegužės Van-dergrift, Pa.

Vienas mėnesis jau yra už-imtas ir rudens sezonui ir-pora savačių kitai gavėniai.

Kurie gerbiamejų klebonų Siųskite pinigų tuo-jau ir "Motery Dirva" pra-dės eiti Lietuvon.

Užsakymus siųskite šiuo adresu:

"MOTERY DIRVA",
2322 West 24 St.,
Chicago, Ill.

Visais mistų reikalais ga-lima kreiptis kun. J. Vaitke-vičiaus vardu šiuo adresu:

2334 So. Oakley Ave., Chica-go, Ill.

GIMINĖS IR PAŽISTAMI.

Jūsų giminės ir pažistami Lietuvoj, be abėjo, nori žino-ti, ką veikia Amerikoj katali-kės moterys. Atsiųskite 2 dol. ir 50c. "Motery Dirvai", o ji per ištisus metus keliaus Lietuvon ir visą papasakos.

"Motery Dirva" yra viena-tinis Amerikos lietuvių katali-kių moterų žurnalas, leidžia-

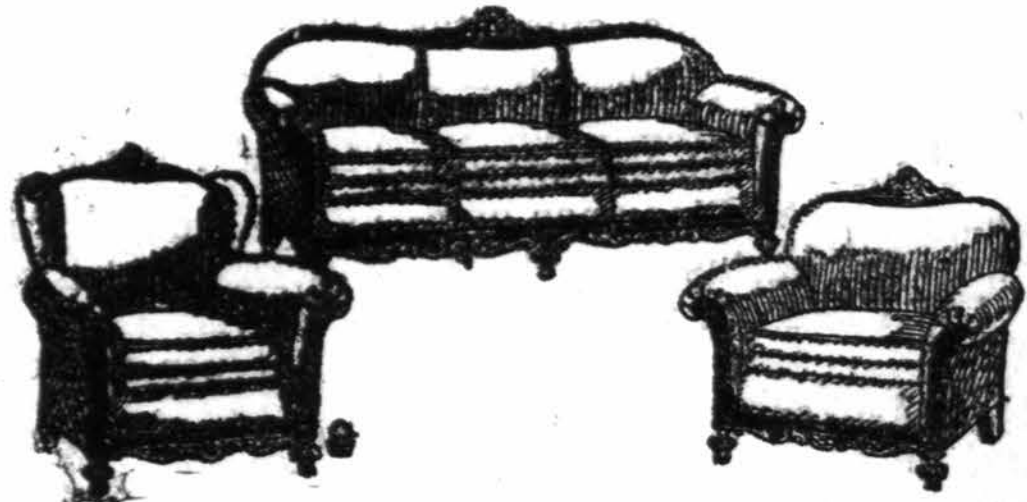
Reumatizmas sausgėlė

Nesikankykite savęs skaus-mais, Reumatizmu, Sausgėle, Kauki Gėlimą, arba Mėšlungiu — raumenų suskimę: nes skau-dėjimai nalkina kūno gyvybę ir dažnai ant patalo paguldo. CAPSICO COMPOUND mo-tis lengvai prasalina viršni-nėtas ligas; mums šiandien daugybė žmonių sunčia padėka-vones pasveikę. Kaina 50c per paštą 55c arba dvi už \$1.65. Dukart tvirtinam 75c. Knyga: "SALVINIS SVEI-KATOS" augalai gydyties kul-na 50 centų.

Justin Kulis

2859 South Halsted Street
CHICAGO, ILL.

Didelis Nupiginimas Frontinių Setų

Turim priverstinai pigiai parduoti, nes vietą turim padidinti. Dar-bas jau yra pradėtas, tai priversti esam parduoti pigiau, negu mums patiems kainavo.

Pirmiau pas mus daug pigiau nupirkdavot setus, pertai, kad mes juos patys padarom; išlaikę daug neturim, tai mes galime daug pi-giau parduoti negu krautuvės.

Kam yra reikalingi frontinio kambario setai, tai pasiteiraukite pas mus arba klauskite kitų, jūs nusistebėsite kokios yra mūsų prekės, palyginus su krautuvų prekėmis.

Meldžiame atsilankyti ir apžiūrėti, vieta randasi prie Archer Ave. tarpe Francisco ir Richmond St.

Archer Parlor Suite Manufacturers

JOSEPH KAZIKAITIS

4140 Archer Avenue, Chicago

Tarp Francisco ir Richmond Phone Lafayette 9733

DIDŽIOJI PAVASARIO EKSKURSIJA

I LIETUVĄ

Greičiausioju Pasaulio Laivu

MAURETANIA

GEGUŽIO 1-mą

Iš New Yorko į Klaipėdą

Per Southamptoną

Vadovauja plačiai žinomas jūdančių paveikslų rodytojas

p. A. T. RACIUNAS

Po asmeniškai priežiūra Cunard Linijos viršininko

p. Stepono Bergen'o

Šios ekskursijos kelionę nufotografuos ir rodys judančiuose paveiksluose p. A. T. RACIUNAS

Mūsų sekamos asmeniškai vadovaujamos ekskursijos:

BIRŽELIO 19 IR LIEPOS 8

puikioju didlaiviu AQUITANIA

Informacijų teikia mūsų agentai, ar

CUNARD LINE,

Lithuanian Dept.

346 N. Michigan Ave.

Chicago, Ill.

NELAIMĖ.

(Tai įvyko XVII šimtmečio pradžioje, prieš užgavėnės švenčių pradžią).

Kartą, viename Šveicarijos sodžiuje, netoli Briedžo miestelio, gyveno labai dievobaiminga šeima: tėvas, du sūnau: Alfonsas ir Feliksas, mažą dukterėlę Regina ir sergantį džioga motutę.

Aplink žiurkėnų kalnų upelį. Baltavo kalnų viršūnėse amžinas sniegas ir ledai. Keli žingsniai nuo laugo bangavo skaisčios ežero bangos ir vos, vos nelietė šios pirkutės sienos. Tai buvo ramus ir jaukus gamtos prieglobstis, apdovanotas gausiai gamtos grožybomis ir paukuoliais.

Tėvas daugiausia leidosi laivelio ir ežerą ir ten praleisdavo valandas, laikydamas tinklą rankose. Ir jei pasisekdavo, tai linksmas grįždavo namo, kur jį laukdavo brangūs sūneliai ir Regiutė.

Vieną sekmadienį parsinešęs iš miestelio laikraštį, tėvis sėdo skaityti. Staiga laikraštis jam iškrito iš rankų, o jo veidas bėrėsi iš rankų, tai skaudų sielos pergyvenimą bei kančias. Sergančiai motutei smilgtelėjo per širdį, bene nebus tik kalvinas paėmęs ir savo rankas valdžią. Ji neapsiriko.

Perskaičiusi tokią baisią naujieną, tėvas paglostė sune-

lių galvą ir atsiklaupęs prieš Šv. Marijos paveikslą, paskendo maldoje...

Nelaimingos šeiminės vakaro tylą ir maldą pertraukė ginklų žvangėjimas ir kokių trypimas. Staiga durys pasirodė keli ginkluoti vyrai, kurių veiduose matėsi šalta, laisvamaniška dvasia, o akys, kai žarijos, degė pykiu ir kerštu. Jų vadas Mrezam puolėsi prie klupančio tėvo ir trenkė jį į sieną taip, jog tas nė pats nežinojo kas su juo atsitiko. Vėliau kardo ypu sudaužė Šv. Marijos paveikslą ir jį sutramdė.

Toliau puolėsi prie sergančios motinos lovos ir ją ištraukęs liepė atsikelti Kristaus mokslo, priimti Kalvino tikybą. Motina suriko, kiek jėgos leido, kad ji to nedarys ir pasiūlyk išsikima Katalikų Bažnyčiai.

Tuo tarpu atsipeikėjęs tėvas puolėsi ginti savo žmoną, bet čia vargšą sutiko paskutinis kardo smugis, nuo kurio galva nusirito nuo pečių. Pakilo viduj triukšmas ir sumišimas, bet jo niekas iš artimųjų negirdėjo, nes per toli gyveno. Tik vienas visą tą įvykį matė. Tai Tas, del Kurio nuo pirmųjų krikščionystės laikų liejamas buvo kraujas, guldomos galvos ir kuris per amžius viešpatavo.

Alfonsas su Feliksu, matydami, kad negali padėti tėvams, pagriebė seną su relikvijomis kryžių ir prisiglaudę prie krutinės pasileido bėgti pas dėdę, gyvenantį toliau.

Kelias buvo vargingas ir sunkus, nes tarpais teko bėgti per pusnyčius, terpeklius ir skardžius kalnus. Trys kalvinistai pasileido paskui nekaltus aukus. Žuvo tamsu. Prieš akis putė žiaurus kalnų vėjas, nešdamas sniegą ir tuo trukdė kelią. Jau matėsi vėliavų šešėliai, girdėjosi žingsniai ir tuojai vėl paguldėta parą aukų. Bet gamta sunko ateiti į pagalbą. Beslenkant terpekliu pakrante, krito nuo kalno viršūnės uolos gaba las ir didžiausiu trenksmu, it griauštiniis, pagriebęs piktaduriu nugramzdino terpeklio upelį. Nebuvo jiems laiko atsispręsti nuskriaustųjų, nebuvė jiems laiko tarti paskutinį žodį. Amžinas miegas užmerkė jų akis.

Alfonsas ir Feliksas puolė ant kelių ir dėkojo Aukščiausiajam už išgelbėjimą.

Getonas mėnulio piauštelis pasiuntė paskutinį plauštelį savo spindulių pasveikinti pirkutę gulinčiųjų veidus. Bet jie jau nieko neįjautė. Jų siela nuskrido prie dangiškojo Tėvo sosto, kur laimė per amžius žydi...

A. Labanauskas.

IVAIRENYBĖS.

Indėnų giminės Maya aukso karstas. Kai Kolumbas, išlipo Amerikos žemė, jau Amerikos istorija turėjo keletą šimtmečių. Tačiau neturim tikrų žinių apie pirmuosius tos šalies gyventojus ir jų kultūrą. Mokslas rodo dvi teorijas: kad pirmieji Amerikos gyventojai yra kilę iš rytų Azijos arba iš Finikijos ar Aigipto. Tačiau žinoma, kad Amerikos kontinentai turi tokią pat ilgą ir garsingą praeitį, kaip Aigiptas ir Babilonas 1926 m. padaryta daug naujų atradimų toji sritį ir nušviesta tamsi Amerikos praeitį. Dabar vėl pranešama, kad Guatemala valstybėje atkastas aukso karstas senos indėnų giminės Maya. Karste rasta dvi gerai užsilaičiusios mumijos. Tos iškastinės patvirtina teoriją del tų kultūrų Aigipto kilmės.

Ispanams užkariavus Ameriką, ten sutikta dvi giminės: inkai — Peru krašte ir aztekai — Meksikoje. Didžioji indėnų kultūra vidurinė Amerikoje jau tuomet buvo puolusi ir buvo tik pasilikę keletas vargingų miestų. Jau senokai prieš tai, kai Peru valdomos dinastijos Inko giminės genijus sukūrė didelį politinį organizmą, kurį ispanai rado ir sunaikino, buvo ten bent dvi žymios civilizacijos epokos. Pirmoji pasiekė savo aukščiausio išsivystymo Peru pakrantėje ir pasižymėjo taikomojo meno dalykais — tų laikų audiniai ir šiandien neturi san lygių. Kita tos Peru kultūros epoka pasireiškė aukštumoje ir pašižymėjo garsiais statytojais ir inžinieriais. Tų laikų pasilikusios miestų liekanos ro-

do, kad jie buvo iš akmens, su ilgiais vandentraukiais ir gražiai išgrįstais keliais.

Vidurinė Amerikoje, Meksikoje naujai tyrinėtojai atranda liekanų iš praetis Maya giminės, kuri per 15 šimtmečių, o kitą nuomone, per 3,000 metų laikėsi savo kultūros aukštumoje. Nors dar nesusiekta istorinė jungtis tarp senų valstybių Peru ir Maya, bet tikriausia tokia yra buvusi.

Šių dienų Jungtinių Valstybių gyventojai neturėjo taip aukštos kultūros, kaip pirmieji vidurinės ir pietų Amerikos gyventojai. Tačiau jų statyba rodo didelio išsivystymo. Tuo atveju jie buvo aukščiau už visas indijonų generacijas, dabar gyvenančias pietinėse Amerikos Jungtinėse Valstybėse. Istorijos tyrinėtojai tuo būdu skir-

ia šių dienų Indiją ir jos istoriją ir kultūrą nuo pirmųjų gyventojų, palikusių gausius "mounds", supiltus kalnus, kurių daug randama Ohio ir Mississippi valstybėse.

Kai kuriuose tų piliakalnių rasta kaukolių daugiau su Meksikos kilmės požymiais, o ne pietų Amerikos. Iš to padaryta išvada, kad vidur ir pietų Amerikos gyventojai seniau buvę pietų Amerikos stepuose, o paskiau Azijos gyventojų buvo ištumti į pietus.

Kaip tie piliakalnių statytojai vadinas — nėra žinių, o Indėnais pavadino juos Kolumbas, nes buvo tikras, kad tas pasakų kraštas — Indija.

Tų piliakalnių statytojai buvo gyventojai, užsiimę žemės dirbimu ir gyveno nuolatiniuose vietose. Dabartiniai indijonai apsigyveno tose pa-

kalnėse, bet užsiima vien medžiokle. Tuo būdu jie net nepasiekė vidutinės pirmųjų gyventojų kultūros.

B. Žiedas. Nuo neatmenamų laikų žiedas buvo laikomas šventu amžinos atminties atsiminimo simboliu. Kristaus laikų metu jis jau yra išsikimšęs užstatas. Musų dienų paprotys, išimylėjimo arba ištikimybės meilės užstatą — žiedą nešioti ant kairiosios rankos bevardžio piršto, yra kėlis iš senovės Aigipto žemės, vėliau pasisavintus Romėnų ir Graikų. Bevardis pirštas buvo tada pavesas Saulės dievui ir auksui. To amžiaus žmonės manė, kad šis pirštas yra tiesioginiai surištas su širdimi nervu, todėl ant jo ir buvo maunamas dviejų isimylėjusių širdžių.

Paprotys tikrąjį arba su-

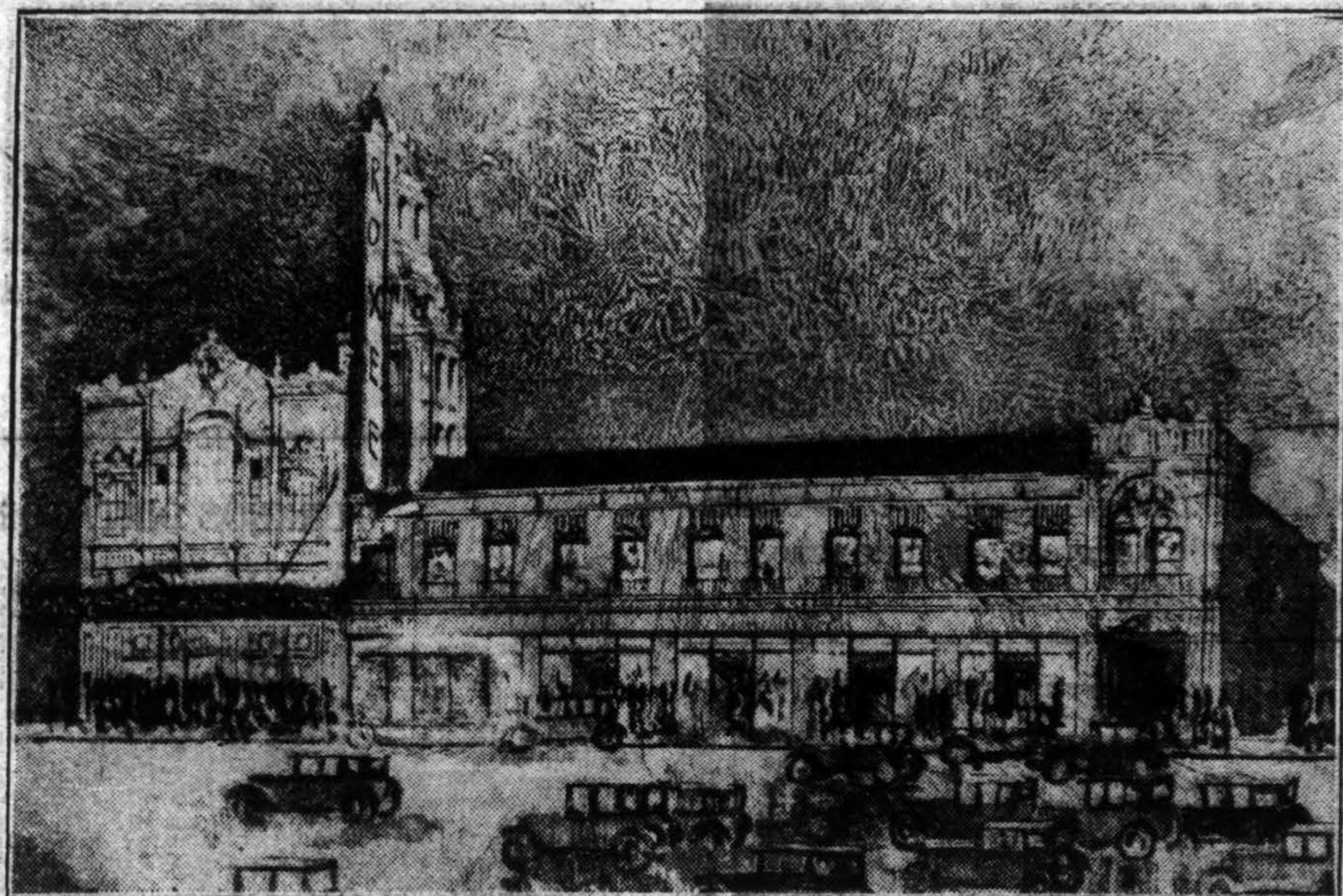
žiedavimo žiedą dėvėti ant kairiosios rankos iki susiliedavimo prie altoriaus šliko tik Lietuvoje ir Vokietijoje. Anglijoje ir Prancūzijoje užiedotinė taip pat gamta išimylėjimo simbolį — žiedą — tik jis čia jau nėra dailus ir lygus žiedas, bet paprastai visada turtingai išpuoštas briliantais, kuris jau nepatvirtina kairiosios rankos piršto. Tose kalyse pirmiausia ant naujai išsiimtosios simpatijos rankų pamatoma sutuoktuvių žiedų.

Ispanijoje žiedą daugiau žiūrima, kaip į papuošalą, negu į ištikimybės ženklą. Platus ir brangus žiedas yra brangiausias akmenimis nusagstytas ir ponis jį dėvi tik ypatingais ir iškilmingais atsitikimais.

K. K.

Lietuviams Pasididžiuoti

NAUJAS PUKUS DIDELIS TEATRAS
Prie 35-tos Ir Halsted St., Chicago, Ill.

1200 sėdynių.
\$36,000.00 gvarantuotos rendos
1 metus
Vertė \$450,000.00.

Lietuvių Teatras

"ROXEE"

Thirty Five O Eight — Thirty Five Eighteen So. Halsted St. Theatre Bldg., an Illinois Corp.

"Atviro dangaus" lubos, augšta, didelė ir puiki anga.
Naujausi scenos intaisymai.
Vitaforas.

gižius sumoje \$75,000.00 ir po to šerą vertė bus pakilus kone perpus. Teatras neša \$36,000 gvarantuotos metinės rendos. Nuomotojai turi šildyt, taisyti ir prižiūrėti teatrą savo kaštais. Jie taipgi savo kaštais turi intaisyti vitaforą, vargonus, scenos reikmenis ir t.t. Taigi teatro savininkams reiks iš gaunamos rendos užsimokėti tik procentus ir taksus. Procentų, taksus, apdraudos ir kitų išlaidų pirmais metais bus \$16,950; atėmus tą iš gaunamų \$36,000.00, liks apie 20,000.00. Iš šios sumos už metų bus numokėta \$7,500.00 pirmo morgičiaus, o likusius pinigų šerinkinkai galės kasmet pasidalinti kaip savo pelną. Tuo tarpu vertė šerų nuolat augs su kiekvienu pirmo morgičiaus numokėjimu.

Sunku yra rasti vietą, kur pinigai galima būtų indėti taip saugiai, taip pelningai ir su tokia didele nauda ir garbe, kaip į šį puikiausią lietuvių teatrą Chicagoje.

Negaišiuokite. Naudokitės proga tuojau. Stokite talkon. Sulig visos savo išgalės tapkite vienu iš savininkų mūsų puikiausio teatro. Štai tuoj dabar išskirkite čia užbrėžtą kuponą ir pasiųskite paduotu adresu, kad gavus daugiau informaciją.

Išskirkite šį kuponą ir tuojau pasųskite į
THEATRE BUILDING CORPORATION
819 West 35th St., Chicago, Ill.

Nerisiant manęs, prašau suteikti man pilnų žinių kaip iš galėčiau tapti vienu iš savininkų Lietuvių "ROXEE" teatro Chicagoje.

Vardas
Adresas

"Securities in Class "D" under Illinois Law — These are Speculative Securities."

PIRMUTINĖ DIDŽIAUSIA

Rengiam visų Amerikos Lietuvių Laivakorėjų Agentų Ekskursija tiesiai

Į LIETUVĄ PER KLAIPĖDĄ
LAGUVAS "LITUANIA"

GEGUŽES 18 DIENĄ, 1929 M.

Garbės dalyvis vice-konsulas P. Daužvardis Palydovai bus prityrę ir gabūs bei žinomi lietuvių laivakorėjų agentai. Svarbu vietas užsisakyti tuoj iš anksto!

Del informacijų ir kitko, kreipkitės į Baltic Amerika Line agentus. Jie suteiks jums pilnas ir puikias informacijas, taipgi pagelbės paruošti kelionės dokumentus.

Paul P. Baltutis, 3327 S. Halsted St., Chicago, Central Mfg. District Bank 1112 W. 35 St., Chicago,

S. L. Fabian & Co., 809 W. 35 St., Chicago, Lithuanian News Publishing Co., 1739 So. Halsted Street, Chicago,

Metropolitan State Bank, 2201 W. 22 St. Chicago,

V. M. Stulpinas, 3255 S. Halsted St., Chicago, Universal State Bank N. W. Cor. S. Halsted Sts., Chicago,

John J. Zolp, 4559 S. Paulina St., Chicago, A. A. Appanaitis, Westville, Ill.

Thos. Baron, 818 Lincoln St., Waukegan, Ill. Paul Molis, 1730 — 24th St., Detroit, Mich.

BALTIC AMERICA LINE

315 So. Dearborn Str., Chicago, Ill.

ISPLAUKIMAI LAIVŲ IŠ NEW YORKO

"Polonia" April 6 "Polonia" May 11

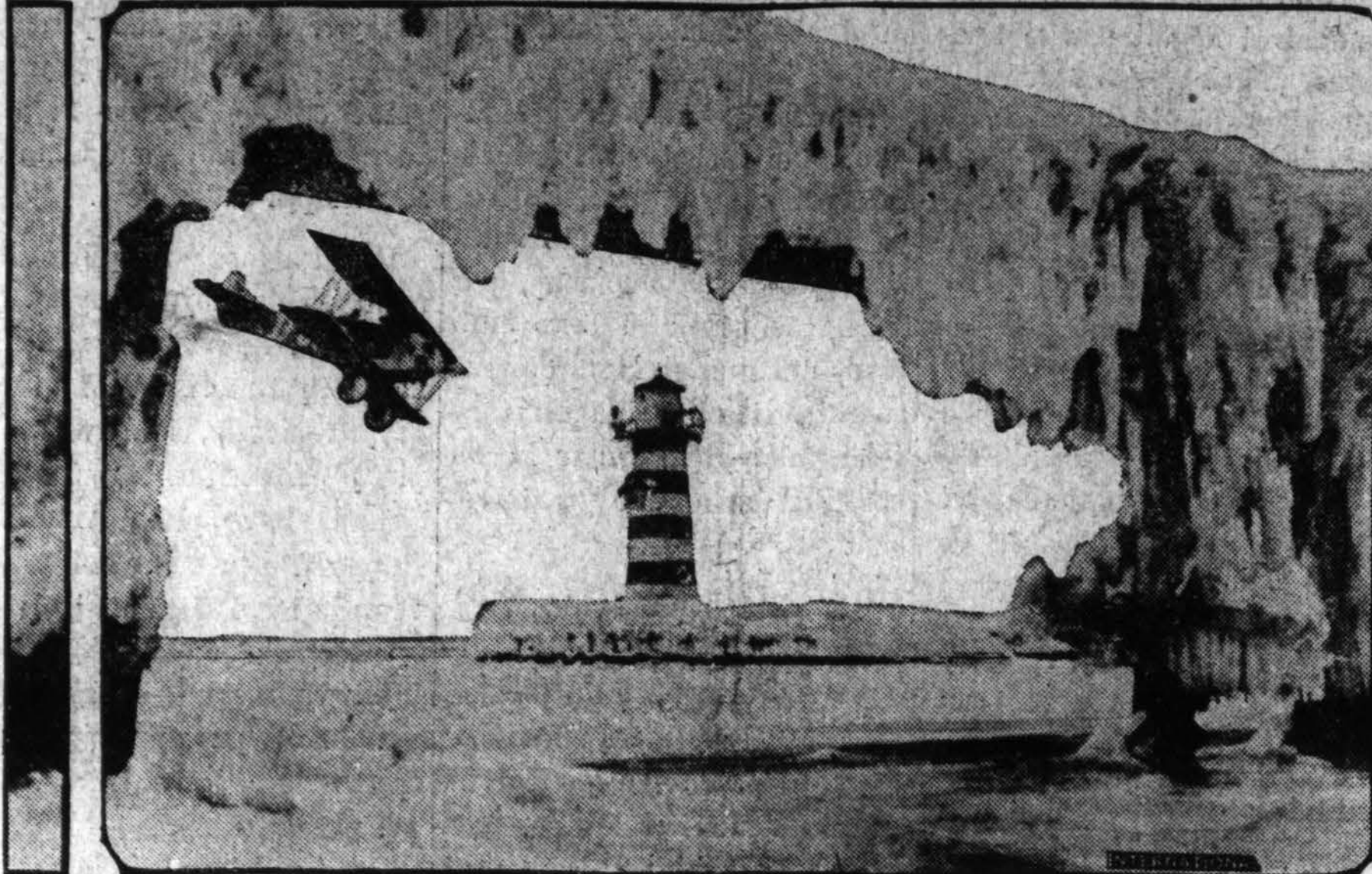
"Estonia" April 27 "Lituania" May 18

LIETUVOS KRYŽIAI

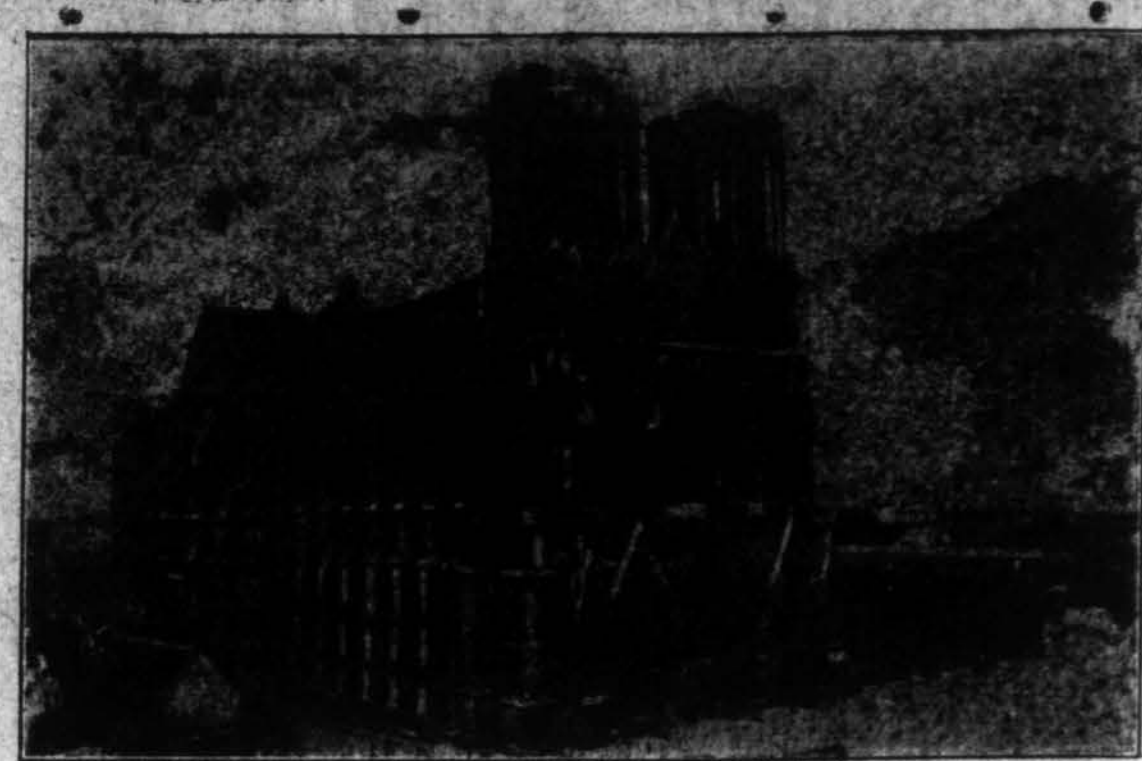
Atvaizdas paimtas iš kun. Vaitukaičio knygos: "Kelionė po Europą."

ŠVITURIO SARGAI IŠGELBĖTI ORLAIVIU

Warnemunde, Vokietijoje, Šviturio sargai dėl didelių speigų buvo pavojuje. Jie išgelbėti orlaiviu.

AMIENSO KATEDRA

Francijoje, kuri nukentėjo karo metu, bet vėliau atsteigta. Atvaizdas paimtas iš kun. Vaitukaičio knygos: "Kelionė po Europą".

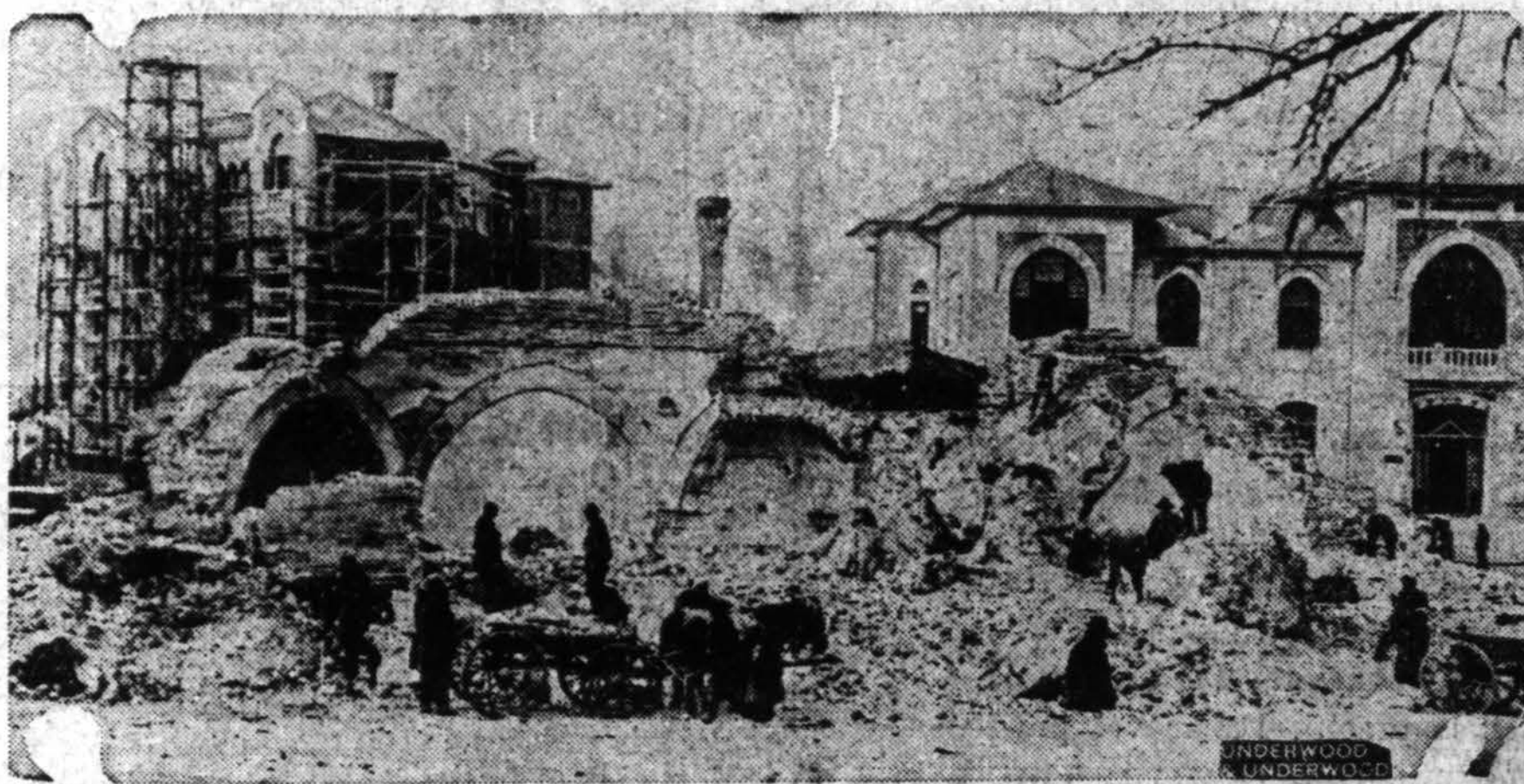
P-nia N. Longworth, kongreso spykerio žmona, jos duklė ir vice prez. p. Curtis.

AMERIKIEČIAI PASIENIO SARGYBOJE

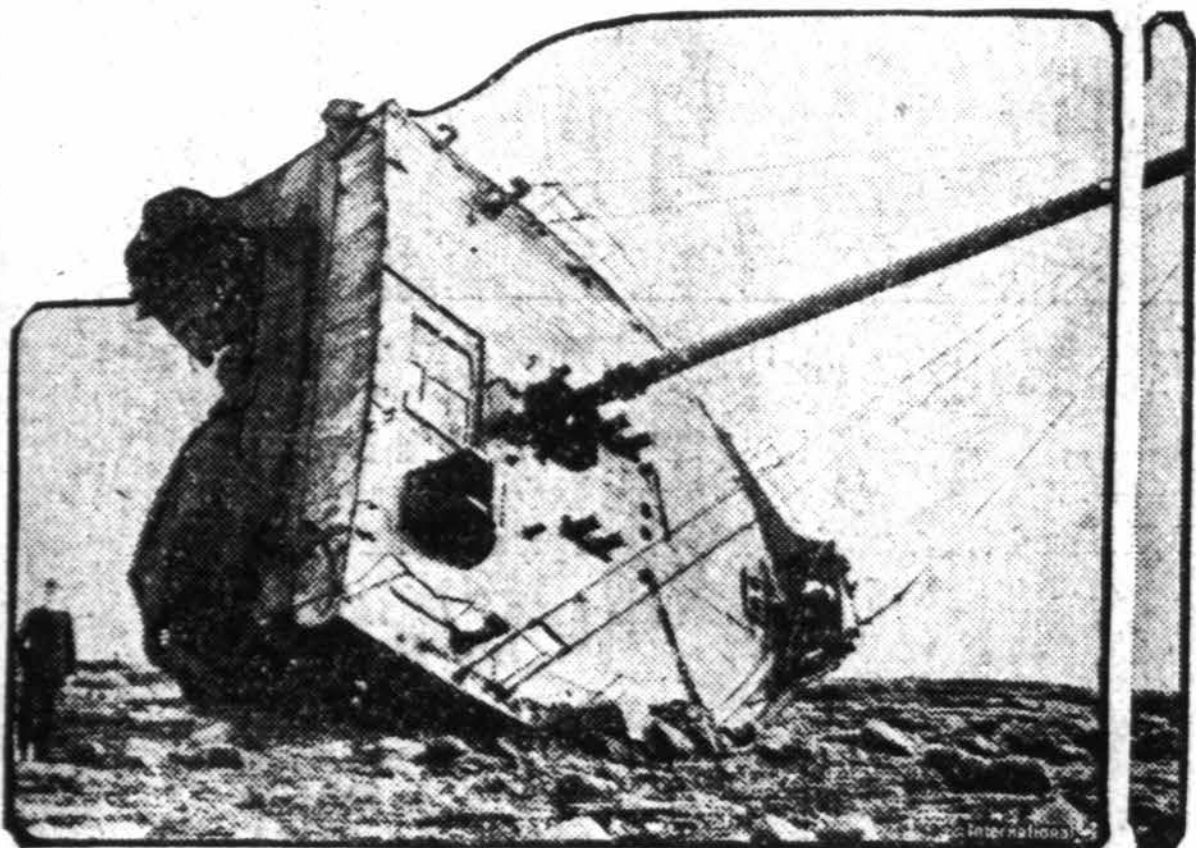

Jungt. Valstybių kariuomenė prie El Paso, Texas saugoja pasienius iš priešas-ties revoliucijos Meksikoje.

TURKIJOS DIKTATORIUS GRIAUA MALDNAMIUS

Turkijos diktatorius Kemal Pasha visu smarkumu persekioja turkų tikėjimą, griauja jų maldnamius, kurie prieš šimtmečius buvo pastatyti.

Laivas Monaleen, kuris Anglijos pakraščiuose audrų perlaužtas per pusę.

Mergaitė Velykų nuotaikoj.

ILGAI SNAUDĖS — ATBUDO.

Tai Lassen ugniakalnis, Kalifornijoje. Per daugelį metų snaudęs netikėtai atbudo. Iš karto prasimušė stulpas balto garo, paskui pradėjo rukti, kaip atvaizde matome.

DIDELĖ NELAIMĖ LEKTUVU

1) Lėktuvo likučiai, kuriuo užsimušė 14 žmonių Newark, N. J. 2) Shenandoah parko vaizdas, kuriame prezidentas Hoover mano žuvauti. 3) Louise Mc Phetridge, moteris lakunė padariusi rekordą išbūnant ore 22 val. ir 4 min.

Princas Suknsvarti, Siam'o sosto įpėdinis kaip kumštininkas.

Davis S. Ingalls iš Cleveland, Ohio, kurį prez. Hoover paskyrė laivyno sekretoriaus pagelbininku aeronautikai tvarkyti.

Adm. Guepratte, vienos francūzų sektos vadas ir jo žmona lankosi Amerikoje.